

País Basc, canvi inevitable

Direcció, administració, publicitat i vendes:
 Octubre Centre de Cultura Contemporània.
 Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
 Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.
Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
 1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
 Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.
Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
 dreta. 07001-Palma.
 Telèfon i Fax: 971 720 763.
Web:
 http://www.eltemps.cat
Correu electrònic: eltemps@eltemps.net
Subscripcions: 902 131 025.
 subscripcions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.
Editor: Eliseu Climent.

Director: Enric Rimbau.
Director de continguts: Àlex Milian.
Coordinadora: Sumpsi Palau

Redacció de València: Núria Cadenes, Víctor Maceda, Violeta Tena i Rosa Serrano (*documentació*).
Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera, Lluís Bonada, Xevi Camprubi.
Redacció de Palma: Miquel Payeras.
Producció: Jordi Badia (*correcció lingüística*), Ana Vanesa Prieto (*maquetació i gràfics*).
Rúbriques: Francesc-Marc Álvaro, Sebastià Alzamora, Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala, Toni Canyís, Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador Cot, Martí Domínguez, Fabià Estapé, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri, Josep Gifreu, Alex Gorina, Manuel S. Jordi, Alfons Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas, Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger Palà, Marta Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba, Ferran Sàez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.
Corresponsals: Pau Bori (*Belgrad*), Natàlia Boronat (*Moscou*), Erena Calvo (*Rabat*), Joan Canela (*Johannesburg*), Jordi Carreras (*Nova York*), Macià Claramunt (*Castelló*), Míriam Díez (*Roma*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*), Carla Fibla (*Amman*), Ricard González (*Washington*), Joan Antoni Guerrero (*Andorra*), Pere Habet (*Catalunya Nord*), Victòria Jiménez (*Londres*), Juli Martí (*París*), Iris Mir (*Pequín*), Federico Rivas (*Buenos Aires*), Anna Sàez (*Lleida*), A. V. Santamaria (*Alacant*), Gemma C. Serra (*Berlín*).
Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés, Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent, Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez, David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupi, Josep Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M. Oleague, Pelai Pagès, Oscar Palau, Cèsar Palazuelos, Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon, Lluç Soler, Eva Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls, Sergi Vicente.
Assessor editorial: Salvador Cot.

Traductors: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca Juan, Sara Roca i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: ACN, Agència Efe, Tina Bagué, Joan Celià, Fer, Rafa Gil, José Luis Iniesta, Vicente A. Jiménez, Salvador Llosà, Glòria Matamala, Toni Payà, Jordi Play, Prats i Camps.

Disseny: Vanesa Prieto.
Disseny de la capçalera: Enric Satué.
Disseny de la portada: Toni Payà.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).
 Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.: 932 384 262.

Subscripcions: Susanna Alacreu
Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Guada Impressors S.L.
Aldaia (Horta).
Dipòsit legal: V-853-1984.

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

La declaració d'ETA del 5 de setembre ha confirmat que hi ha moviments de fons importants al País Basc. Ja fa mesos que l'esquerra independentista basca havia engegat un profund procés de reflexió i d'anàlisi política que va acabar arribant a la llum pública en forma de comunicat, el mes de febrer passat.

El resultat d'aquest interessant procés ha estat una defensa decidida i clara de les vies estrictament polítiques i democràtiques per a la resolució del conflicte polític entre el País Basc i Espanya, a través de l'exercici del dret de decidir dels ciutadans i ciutadanes bascos. De fet, malgrat algunes coincidències discursives amb algunes ofertes polítiques de Catalunya, aquesta reflexió ja ve de molt lluny. Ja a la treva del 2006, l'esquerra independentista va defensar la consecució d'un escenari sense violència a través de l'escrupolós valor democràtic del dret de decidir dels bascos i les basques. Però en aquella ocasió el procés no arribà a bon port. Després vingué l'espiral de repressió política contra l'esquerra independentista basca que va culminar en les consecutives i-legalitzacions de les formacions polítiques que han intentat vertebrar una oferta electoral per a representar aquest sector social.

Hi ha qui ha vist en aquest procés un èxit de l'estratègia policíaca i de repressió de l'estat contra l'independentisme basc. Però gratant una mica en el procés que s'ha activat al País Basc, és fàcil d'observar que la profunditat de la reflexió i la importància d'aquest viratge estratègic va molt més enllà dels efectes que poden patir en la pròpia carn els militants de l'esquerra *abertzale*. Si no, només cal observar la reacció d'un dels principals actors polítics d'aquest conflicte, l'estat espanyol. Tant els representants de l'estat com de les formacions polítiques majoritàries que el representen han restat importància a la declaració d'ETA, i l'han volguda atribuir a la debilitat de l'organització. Tanmateix, aquesta vegada la declaració no posa condicions de negociació, sinó que reivindica el dret de decidir, la democràcia, com a fórmula per a vehicular la resolució del conflicte. És evident que l'organització armada basca viu potser un dels moments més delicats, malgrat que un informe de la policia francesa adverteix que ETA té un gran capacitat econòmica. Ara bé, l'estat sap que la lluita contra la violència li permet de silenciar qualsevol altre debat polític d'una manera expeditiva. I amb el suport de la comunitat internacional. Aquest és el punt important i de canvi en la reflexió de fons. L'esquerra *abertzale* ha assumit irreversiblement que la força de les urnes, de les paraules, ara com ara, és no tan sols la més justa i democràtica, sinó la més eficaç. I, havent assumit això, la resta de canvis són potser ajornables, però inevitables.

Als nostres lectors

El curs polític comença amb molts moviments profunds a l'estat espanyol. La declaració d'ETA d'aturar les "accions armades ofensives" és una de les notícies que més ha remogut el panorama polític a l'estat espanyol. És un primer pas, però és un canvi profund en les regles que fins ara han regit la dinàmica d'aquest conflicte. La pilota ara és a la teulada de l'estat espanyol.

Aquesta setmana analitzem els canvis profunds que es produeixen al País Basc i que, si es consoliden, poden arribar a fer que la pau que avui s'albira sigui una realitat. Així mateix, analitzem com van ser les reaccions als inicis d'un altre procés de pau, l'irlandès,

que finalment s'ha acabat consolidant.

Enric Rimbau, director